

ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΤΟΥ LEVIATHAN (ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΤΟΥ) Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ;

Η Ελλάδα είναι textbook case μιας αποτυχημένης χώρας. Η χώρα κατήντησε το παίγνιο της οικουμένης. Το Ηγετικό της Σύστημα, το Καθεστώς Leviathan, παίζει τον ρόλο του διεθνούς γελωτοποιού με βαρύγδουπο ύφος και άκρα σοβαρότητα. Ακόμη και τώρα το ακούμε να λέει ότι θα δώσει επιδοτήσεις όταν και όσο μπορεί για να ανακουφίσει και τονώσει την αγορά. Δεν ξέρει ότι η υγιής αγορά δεν θέλει επιδοτήσεις από το Κράτος; Όπως και δεν θέλει, γιατί δεν είναι υγιές, ο μοχλός της οικονομικής προόδου μιας χώρας να είναι οι δημόσιες επενδύσεις. Εκείνο που θέλει η ελεύθερη αγορά είναι να την αφήσει στην ησυχία της το κράτος. Να μειώσει φόρους και κανόνες. Να μην ανακατεύεται στην αλάνθαστη, αυτορρυθμιζόμενη ισορροπία της, στην αυτόματα ορθολογική κατανομή πόρων και ρόλων που κάνει μόνο του το αόρατο χέρι της και ο ακόμη πιο δυσεξερεύνητος νους της, αλλά μόνο να εγγυάται αποτελεσματικά την ελευθερία της και να εξασφαλίζει αξιόπιστα τα ενεργά δρώντα οικονομικά υποκείμενα από βία και απάτη. Γιαυτό υπάρχει το κράτος. Τόσο απλά και τόσο σπουδαία.

Ως προς το νέο φιάσκο και κόλαφο από το Κατάρ, αποφεύγω να προκαλέσω το θείον, τόσο γρήγορα και με ακρίβεια που επαληθεύονται οι αναλύσεις και προβλέψεις μου. Και για την ανελευθερία του τύπου, το ίδιο. Από την 35η θέση το 2009 στον δείκτη ελευθερίας του τύπου των «Δημοσιογράφων χωρίς Σύνορα», η Ελλάδα έπεσε στην 70η το 2010, πίσω π.χ. από την Burkina Faso, την Κύπρο (Βόρεια), το Bhutan, την Μακεδονία (όπως αναφέρεται) και την Κεντρική Αφρικανική Δημοκρατία.

Τι κάνεις με μια αποτυχημένη χώρα, στην τερματική φάση μιας βαρύτατης νόσου του πολιτικού σώματος;

Σχεδιάζεις με σοφία μια Στρατηγική ανάταξης.

Η Στρατηγική πρέπει να είναι συνολική, ριζοσπαστική, ειδωλοκλαστική και ελευθεροκεντρική. Όταν το σύστημα έχει αποτύχει και η αρρώστια είναι σε όλα τα ζωτικά όργανα, δεν μπορείς να συνιστάς μικρές, περιορισμένες και βαθμιαίες μεταρρυθμίσεις, αλλά ένα συνολικό πλάνο καθολικής αναδιάρθρωσης που πάει βαθιά στις αιτίες της αποτυχίας και τις ξεριζώνει, ενώ ταυτόχρονα γκρεμίζει τα είδωλα του Συστήματος – παντού δε και συνεχώς απελευθερώνεις, για να ενεργοποιήσεις το εγκλωβισμένο δυναμικό της κοινωνίας των ατόμων δημιουργών.

Η απόγνωση του Καθεστώτος τελευταία έχει δώσει αφορμή να διατυπώνονται διάφορα σχέδια διάσωσης της Ελλάδας. Αλλά τα προτεινόμενα είναι μερικά, δεν θίγουν τις πραγματικές αιτίες της ΝεοΕλληνικής νόσου και δεν αντιμετωπίζουν σφαιρικά το πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις. Επιπλέον, πάσχουν στον οικονομικό τομέα από ένα αδιόρθωτο Κεϋνσιανισμό και μια ρυθμιστική λαγνεία – είναι το «μείγμα» της οικονομικής πολιτικής που

διαφέρει μεταξύ τους. Αλλά αυτό που χρειαζόμαστε είναι να απαλλαγούμε τελείως από την ιδέα τέτοιων «μειγμάτων». Ο Keynes και οι διάφορες ποικιλίες εφαρμογής της θεωρίας του είχαν απήχηση και βρήκαν ακόλουθους όχι λόγω της οικονομικής αλήθειας τους αλλά γιατί βόλευαν τις πολιτικές εξουσίες να ασκούν «οικονομική πολιτική», να ποζάρουν ως επιστημονικά εμβριθείς και στην ουσία να λαικίζουν αναισχυντα με καταστροφικές για τους λαούς συνέπειες. Ταυτόχρονα ανήκαν και στην κραταίη Ευρωπαϊκή παράδοση ενός γενικού παρεμβατισμού και κρατισμού. Ούτως ή άλλως, τα προτεινόμενα Σχέδια είναι ασκήσεις ματαιότητας, όπως φυσικά και το αμνημόνευτο Μνημόνιο. Το πιο φαιδρό σε αυτά είναι ο αχαλίνωτος επιστημονισμός τους με τον οποίο διαβουκολούν τους αδαείς. Αριθμητικές τιμές ακριβείας για όλα τα μεγέθη, για πραγματικούς, φανταστικούς και μιγαδικούς δείκτες, και ακόμη λεπτομερέστερες προβλέψεις ουδέποτε επαληθευόμενες, και πάλιν επιχειρούμενες. Και αντί να μαστιγώνονται οι τύποι αυτοί με τους μαθηματικούς τύπους, συμβουλοποιούνται, βεβαίως σε καθεστώς ήσσονος ελευθερίας και ανύπαρκτης αξιοκρατίας σαν το δικό μας.

Αλλά να απεμπλακούμε από αυτές τις παρωχημένες αγκυλώσεις του Ευρωπαϊκού πνεύματος και να δούμε το ζήτημα μαθηματικά και κατά Ελληνικόν Λόγον.

Πρώτον λοιπόν, ξεκαθαρίζουμε ότι «διάσωση της Ελλάδας» είναι πια διφορούμενη έννοια. Μπορεί να σημαίνει τη συντήρηση του αντιδραστικού Καθεστώτος Leviathan που τυραννεί τη χώρα. Ή μπορεί να σημαίνει την ανάταξη της χώρας και της κοινωνίας για ένα λαμπρό μέλλον που της αξίζει. Το πρώτο όχι μόνο δεν το θέλουμε, αλλά η διάλυση του Leviathan είναι απαραίτητος όρος ορθολογικής ανασυγκρότησης και ενδυνάμωσης της χώρας και της κοινωνίας.

Σκεφτόμαστε λοιπόν για τη δεύτερη εκδοχή.

Τα φαινόμενα που συγκροτούν εμπειρικά την καθολική αποτυχία της Νεώτερης Ελλάδας (όπως η παρούσα χρεωκοπία και η μεταβολή της χώρας σε οικονομικό παρία του παγκόσμιου συστήματος) έχουν βέβαια συγκεκριμένες αφορμές και διάφορες συνεργές αιτίες. Αλλά η θεμελιώδης αιτία τους είναι ο χαρακτήρας του ΝεοΕλληνικού Συστήματος, του Καθεστώτος Leviathan. Μια αξιόπιστη και αποτελεσματική Στρατηγική διάσωσης της χώρας και ανάταξης της κοινωνίας πρέπει συνεπώς να αντιμετωπίζει αυτήν την θεμελιώδη αιτία, και όχι ποικίλα συμπτώματά της.

Την αιτία δίνει από μόνη της η περιγραφή του Συστήματος, όπως το έχω αναλύσει: κράτος υπερτροφικό (I), σε διαπλοκή και στην υπηρεσία (II) οικονομικής ολιγαρχίας (III) τεχνητά ισχυρών παικτών (δηλαδή οικονομικών υποκειμένων μεγάλων λόγω της διαπλοκής, και όχι από τον ανταγωνισμό στην ελεύθερη αγορά), κράτος κομματικό (IV) χωρίς βάθος κρατικών λειτουργικών θεσμών και σκοπών μη ελεγχόμενων από το κομματικό σύστημα (V), με φεουδαρχική δόμηση (VI) των δράσεων της κοινωνίας (συνεπώς με ιεραρχημένες πελατειακές σχέσεις προς μεγάλα τμήματα της κοινωνίας), με ρητορικές και εθνικιστικές ιδεολογίες (VII) για μια τεχνητή συνοχή της κοινωνίας, και με αντιδραστική και αποσταθεροποιητική εξωτερική και αμυντική πολιτική και Στρατηγικό Δόγμα (VIII). Και να λοιπόν η αναγκαία συνάρτηση αιτίας της νόσου και θεραπείας της.

I.

ΑΙΤΙΑ: Υπερτροφικό Κράτος.

(1) Κράτος που παρεμβαίνει στους περισσότερους τομείς της κοινωνικής λειτουργίας και δραστηριότητας των ατόμων, και παρεμβαίνει βαθιά, μέχρι εξειδίκευσης σε συγκεκριμένες δράσεις.

(2) Τεράστια γραφειοκρατία δημόσιας διοίκησης.

(3) Πολυνομία, ειδικές ρυθμίσεις, πολλαπλές ερμηνείες, περίπλοκες περιπτώσιολογίες, αυθαιρεσία και διαφθορά.

(4) Βαρειά φορολογία, δημοσιονομική ανευθυνότητα, υπέρμετρος δανεισμός.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

(1) Περιορισμός του Κράτους στους θεμελιώδεις ρόλους-καθήκοντά του. Εξωτερική ισχύς της χώρας, εσωτερική εξασφάλιση του πολίτη έναντι βίας και απάτης, νομισματική σταθερότητα, κράτος δικαίου (νομικής δικαιοσύνης), ισονομία, αξιοκρατία, δημοσιονομική υπευθυνότητα. Πανίσχυρο Κράτος σε αυτούς τους ρόλους, ασθενείς προσεκτικές παρεμβάσεις όπου κρίνεται απολύτως αναγκαίο σε οποιονδήποτε άλλο τομέα.

(2) Δραστική μείωση του Δημόσιου Τομέα. Ενίσχυση των θεμελιωδών Υπηρεσιών του.

(3) Συγκρότηση Επιτροπής Αναθεώρησης Νόμων, Διαταγμάτων και Αποφάσεων, με σκοπό την ταχύτατη ριζική απλοποίησή τους. Κατάργηση αντιφατικών, ανενεργών, ανεφάρμοστων Νόμων και Διατάξεων που είναι απλώς εργαλεία ελέγχου και πελατειακών εξαρτήσεων.

(Αυτή η Αναθεώρηση να κυρωθεί από τη Συντακτική Συνέλευση).

(4) Η φορολογία δεν είναι ιερό δικαίωμα του κράτους, ούτε καμμία μέθοδος αναδιανομής πλούτου υπέρ κάποιας αόριστης «κοινωνικής δικαιοσύνης», αλλά απλά η τιμή του αγαθού της ασφάλειας του πολίτη από βία και απάτη και της εξασφάλισης καλών και ίσων ευκαιριών για την τελειότερη ανάπτυξη των ικανοτήτων του. Όταν η ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών πέφτει, τότε και τα φορολογικά έσοδα του κράτους συγκριτικά μειώνονται. Η κοινωνία δεν πληρώνει για κακές υπηρεσίες παραπάνω από την τιμή τους στην αγορά, ακόμη και αν πρόκειται για μονοπωλιακού τύπου υπηρεσίες, ακόμη και κρατικές. Αυτό οι κρατιστές το λένε φοροδιαφυγή. Το νέο κρατος εδώ πρέπει να μειώσει την φορολογία και να επαναδιαπραγματευτεί το χρέος, με ταυτόχρονη αυστηρή δημοσιονομική εξυγίανση. Εξ άλλου, με αυτό τον τρόπο εξαναγκάζεται το κράτος να περιορισθεί στις συστατικές λειτουργίες του και να τις κάνει καλά.

II.

ΑΙΤΙΑ: Διαπλοκή πολιτικής εξουσίας στην υπηρεσία (ειδικά μεγάλης) οικονομικής δραστηριότητας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ:

(1) Πολυμερισμός της Κεντρικής Πολιτικής Εξουσίας κατά το πρότυπο του Αμερικανικού Συντάγματος (την υιοθέτηση του οποίου εξώρκιζε ήδη ο Κοραής το 1826-8). Σύγκληση Συντακτικής Συνέλευσης για την πολιτειακή μεταβολή.

(2) Κατάλληλος προσδιορισμός της διαπλοκής ως ειδικού αδικήματος. Απαράγραφτες, ουσιαστικές ποινικές και αστικές ευθύνες πολιτικών προσώπων με ειδικό νόμο.

III.

ΑΙΤΙΑ: Οικονομική ολιγαρχία τεχνητά ισχυρών.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Απελευθέρωση των αγορών. Εποπτικοί μηχανισμοί για την ελευθερία των αγορών. Λίγοι και ελαφρείς κανόνες ρύθμισης, βασικά εξασφάλιση από βία και απάτη.

Απόλυτη διαφάνεια. Αναγκαστικοί διεθνείς διαγωνισμοί για προμήθειες και δημόσια έργα.

IV.

ΑΙΤΙΑ: Κομματικό κράτος.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Ο περιορισμός του Κράτους στα θεμελιώδη του είναι η αποτελεσματικότερη θωράκιση κατά του κομματικού κράτους, αφού του στερεί τους μεγάλους και μικρούς «πελάτες» του. (Τους πρώτους χρειάζεται για τα οικονομικά του, τους δεύτερους για την ψήφο τους).

Η πολιτειακή ανασύνταξη κατά το Αμερικανικό Σύνταγμα επίσης στερεί τη βάση για το κομματικό κράτος.

V.

ΑΙΤΙΑ: Χωρίς βάθος λειτουργικών σκοπών.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Θέσπιση μέσα στα Υπουργεία και ανεξάρτητα από αυτά Συμβουλίων παραγωγής στρατηγικής και πολιτικής. Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας παρά τω Προέδρω της Δημοκρατίας, Εθνικό Συμβούλιο Οικονομίας και Αγορών, Εθνικό Συμβούλιο Πολιτισμού και Παιδείας.

VI.

ΑΙΤΙΑ: Νεοφεουδαρχία.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Η φεουδαρχική δομή της κοινωνικής λειτουργίας στην Ελλάδα ισχύει λόγω του υπερτροφικού κρατισμού και εξ αιτίας του υψηλού βαθμού κρατικής παρεμβατικότητας στην κοινωνία. Η συρρίκνωση του κράτους στα συστατικά του καθήκοντα και η ισχυροποίησή του στην άσκησή τους θα καταστρέψει αφ' εαυτής τον Νεοφεουδαρχισμό του Συστήματος. Γενικά η καλύτερη και ασφαλέστερη εγγύηση να μην υπερβαίνει την δικαιοδοσία του το κράτος είναι να μην μπορεί να την υπερβαίνει. Η καλύτερη και ασφαλέστερη εγγύηση να είναι ισχυρό το κράτος στην άσκηση της θεμελιώδους δικαιοδοσίας του (του να παρέχει δηλαδή ένα ουδέτερο πλαίσιο ίσο προς όλους για την ελεύθερη δραστηριότητα όλων των υποκειμένων υπό συνθήκες ίσων ευκαιριών), είναι να μην έχει άλλες πρόσθετες και επίκτητες δικαιοδοσίες.

VII.

ΑΙΤΙΑ: Πολιτιστική πενία και εκπαιδευτική ανεπάρκεια.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Χρειάζεται Πολιτιστική Επανάσταση και Ριζική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. (Προσεχές άρθρο μου)

VIII.

ΑΙΤΙΑ: Στρατηγικό Δόγμα αντιδρατικό προς το Ανυσμα της Ιστορίας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Άμεση αντικατάσταση του Στρατηγικού Δόγματος. Εχω γράψει πολλά για το ζωτικού συμφέροντος αυτό θέμα και θα επανέλθω.

Στρατηγική με αυτές τις αρχές, εύκολα εξειδικευόμενες σε συγκεκριμένες δράσεις, είναι η μόνη οδός ανάταξης της χώρας. Όλα τα άλλα (του Μνημονίου συμπεριλαμβανομένου) είναι υποτελής μπακαλική προς εξυπηρέτηση ειδικών συμφερόντων. Και επι πλέον θα αποτύχουν.

[Δημοσιεύθηκε στην "ΕΞΠΡΕΣ"]